

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično gonjenje
osoba odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-04-74-AR65.13

Datum: 20. januar 2009.

Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija Fausto Pocar, predsjedavajući
sudija Mohamed Shahabuddeen
sudija Mehmet Güney
sudija Theodor Meron
sudija Bakone Justice Moloto

V.d. sekretara: g. John Hocking

Odluka od: 20. januara 2009.

TUŽILAC
protiv
JADRANKA PRLIĆA
BRUNE STOJIĆA
SLOBODANA PRALJKA
MILIVOJA PETKOVIĆA
VALENTINA ĆORIĆA
i **BERISLAVA PUŠIĆA**

JAVNO

**OBRAZLOŽENJE ODLUKE PO ŽALBI TUŽILAŠTVA NA ODLUKU
PRETRESNOG VIJEĆA OD 10. DECEMBRA 2008. U VEZI S PRIVREMENIM
PUŠTANJEM NA SLOBODU JADRANKA PRLIĆA TOKOM ZIMSKE PAUZE U
RADU SUDA I *CORRIGENDUM***

Tužilaštvo:

g. Kenneth Scott
g. Douglas Stringer

Branioци optuženih:

g. Michael Karnavas i gđa Suzana Tomanović za Jadranka Prlića
gđa Senka Nožica i g. Karim Khan za Brunu Stojića
g. Božidar Kovačić i gđa Nika Pinter za Slobodana Praljka
gđa Vesna Alaburić i g. Nicholas Stewart za Milivoja Petkovića
gđa Dijana Tomašegović-Tomić i g. Dražen Plavec za Valentina Ćorića

g. Fahrudin Ibrišimović i g. Roger Sahota za Berislava Pušića

1. Žalbeno vijeće Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Žalbeno vijeće, odnosno Međunarodni sud) rješava po "Žalbi tužilaštva na Odluku Pretresnog vijeća od 10. decembra 2008. u vezi s privremenim puštanjem na slobodu optuženog Jadranka Prlića tokom zimske pauze u radu Suda 2008.-2009." (dalje u tekstu: Žalba) koja je 11. decembra 2008. podnesena na povjerljivoj osnovi protiv "Odluke po zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu optuženog Prlića" (dalje u tekstu: Pobjana odluka), koju je 10. decembra 2008. na povjerljivoj osnovi donijelo Pretresno vijeće III (dalje u tekstu: Pretresno vijeće) i kojom je odobreno, pod konkretno navedenim uslovima, privremeno puštanje Jadranka Prlića (dalje u tekstu: Prlić) na slobodu u Zagreb, Hrvatska, u periodu od 22. do 28. decembra 2008. i ¹ Prlić je na povjerljivoj osnovi odgovorio 14. decembra 2008.² Tužilaštvo je repliciralo 17. decembra 2008.³

2. Žalbeno vijeće je 18. decembra 2008. donijelo odluku kojom je, većinom glasova, usvojilo Žalbu i ukinulo Pobjanu odluku, saopštivši da će detaljno obrazloženje uslijediti (dalje u tekstu: Odluka po žalbi).⁴ Proceduralni kontekst, standard preispitivanja i mjerodavno pravo su izneseni u Odluci po žalbi.⁵

I. ARGUMENTI STRANA U POSTUPKU

3. Tužilaštvo se žali na Pobjanu odluku iz dva razloga. Kao prvo, tvrdi da je Pretresno vijeće načinilo prepoznatljivu grešku kada je zaključilo da zdravstveno stanje Prličevog oca i brata pruža dovoljno ubjedljivih humanitarnih razloga da opravda privremeno puštanje na slobodu.⁶ Drugo, tužilaštvo tvrdi da je Pretresno vijeće načinilo prepoznatljivu grešku kada je zaključilo da je Prličev neovlašteni sastanak sa svjedokom Nevenom Tomićem (dalje u tekstu:

¹ Pobjana odluka, Povjerljivi dodatak, str. 18.

² Odgovor Jadranka Prlića na Žalbu tužilaštva na Odluku Pretresnog vijeća od 10. decembra 2008. u vezi s privremenim puštanjem na slobodu optuženog Jadranka Prlića tokom zimske pauze u radu Suda 2008.-2009., koja je na povjerljivoj osnovi zavedena 15. decembra 2008. (dalje u tekstu: Odgovor).

³ Replika tužilaštva na Odgovor Jadranka Prlića na Žalbu tužilaštva na Odluku Pretresnog vijeća od 10. decembra 2008., u vezi s privremenim puštanjem na slobodu optuženog Prlića tokom zimske pauze u radu Suda 2008.-2009., 17. decembar 2008. (dalje u tekstu: Replika).

⁴ Odluka po žalbi tužilaštva na Odluku Pretresnog vijeća od 10. decembra 2008., u vezi s privremenom puštanjem na slobodu Jadranka Prlića tokom zimske pauze u radu Suda, 18. decembar 2008.

⁵ Odluka po žalbi, par. 2-4, 5-6, odnosno 7-9.

⁶ Žalba, par. 2(a), 12-28.

Prijevod

Tomić) dok je bio privremeno pušten na slobodu u ljeto 2008. godine bio slučajan i da Prlićevim ranijim sastankom s tim svjedokom nisu prekršeni propisani uslovi privremenog puštanja na slobodu.⁷ Tužilaštvo tvrdi da je na osnovu tih nalaza Pretresno vijeće pogrešno zaključilo da nema rizika od Prlićevog bjekstva i da je nivo nadzora i praćenja koje obezbjeđuju hrvatske vlasti dovoljan da otkloni taj rizik.⁸

4. U prilog svojoj prvoj osnovi tužilaštvo tvrdi da Prlićeva medicinska dokumentacija koja je dostavljena u prilog njegovom zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu ne pokazuje da postoje ubjedljivi humanitarni razlozi koji opravdavaju puštanje na slobodu.⁹ Tužilaštvo tvrdi da je Žalbeno vijeće u svojoj Odluci od 11. marta 2008. odbilo jedan raniji zahtjev zasnovan na vrlo sličnim razlozima i potkrepljen vrlo sličnom medicinskom dokumentacijom i da je kasnije, za vrijeme ljetne pauze u radu Suda 2008. godine, na osnovu novih dokaza odobren novi zahtjev.¹⁰ Ukratko, tužilaštvo tvrdi da je Pretresno vijeće načinilo prepoznatljivu grešku kada je zaključilo da ubjedljivi humanitarni razlozi opravdavaju Prlićevo privremeno puštanje na slobodu koji se temelje na osnovama i dokumentaciji za koje je Žalbeno vijeće ranije konstatovalo da su nedovoljni.¹¹

5. Prlić u svom Odgovoru tvrdi da bi Žalbu trebalo odbiti zbog toga što tužilaštvo nije potkrijepilo svoju tvrdnju da je Pretresno vijeće pogrešno ocijenilo dokaze koji su mu predloženi kada je zaključilo da postoje humanitarni razlozi dovoljni da potkrijepe njegovu diskrecionu odluku da odobri privremeno puštanje na slobodu. On podsjeća na to da je njegovo posljednje privremeno puštanje na slobodu (tokom ljetne pauze u radu Suda 2008.) Pretresno vijeće odobrilo na osnovu "slične" medicinske dokumentacije i da se tužilaštvo nije žalilo na tu odluku.¹² Tužilaštvo replicira na ovu tvrdnju, primjećujući da predmetna medicinska dokumentacija predstavlja situaciju koja je sličnija onoj za koju je Žalbeno vijeće u martu

⁷ Žalba, par. 2(b), 29-39.

⁸ Žalba, par. 2(c), 40-48.

⁹ Žalba, par. 17, 19, 28, gdje se pominje *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.5, Odluka po objedinjenoj žalbi tužilaštva na odluke o privremenom puštanju na slobodu optuženih Prlića, Stojića, Praljka, Petkovića i Čorića, 11. mart 2008. (dalje u tekstu: Odluka od 11. marta 2008.); i *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.8, Odluka po žalbi tužioca na Odluku po zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu optuženog Prlića od 7. aprila 2008., 25. april 2008.

¹⁰ Žalba, par. 14-19, 27-28.

¹¹ Žalba, par. 2(a), 14-19, 27-28. Vidi takode Repliku, par. 6.

¹² Odgovor, par. 1(A), 2-4.

Prijevod

2008. godine utvrdilo da je nedovoljna, a ne onakvu kakva je opravdavala privremeno puštanje na slobodu u ljeto te godine.¹³

6. U vezi s drugom žalbenom osnovom tužilaštvo najprije podsjeća da mu je Pretresno vijeće, kada je u svim ranijim navratima odobravalo privremeno puštanje na slobodu, nalagalo da, između ostalog, ne stupa ni u kakve kontakte s potencijalnim svjedocima.¹⁴ Uprkos tim nalogima, nastavlja tužilaštvo, Tomić je svjedočio pred Međunarodnim sudom o tome kako se sa Prlićem sastajao najmanje osam puta dok je on privremeno boravio na slobodi, uključujući tokom ljeta 2008. godine.¹⁵ Po mišljenju tužilaštva, budući da je spisak Prlićevih svjedoka dostavljen 31. marta 2008., to predstavlja kršenje uslova privremenog puštanja na slobodu.¹⁶ Tužilaštvo tvrdi da je zaključak Pretresnog vijeća o tome da je do sastanka u ljeto 2008. moglo doći slučajno neodrživ.¹⁷ Pored toga, na osnovu činjenica da su Tomić i Prlić tokom rata blisko saradivali i da su se Prlićevi branioci u više navrata sastojali s tim potencijalnim svjedokom, tužilaštvo dodaje da je, čak i prije marta 2008. godine, Prlić morao razmišljati o Tomiću kao o potencijalnom svjedoku.¹⁸ Tužilaštvo stoga smatra da je zaključak Pretresnog vijeća u tom pogledu "očigledno netačan zaključak o činjenicama",¹⁹ koji sa svoje strane utiče na procjenu rizika od bjekstva.²⁰ S obzirom na okolnosti da je (i) Prlić iskazao nepoštovanje prema uslovima privremenog puštanja na slobodu koji su mu postavljeni, kao i sposobnost da prikrije to kršenje; i da (ii) hrvatske vlasti nisu bile sposobne da spriječe to kršenje, pa čak nisu ni izvijestile o toj situaciji, tužilaštvo tvrdi da je sadašnji nadzor nedovoljan da otkloni povećani rizik bjekstva kako se suđenje približava svom završetku.²¹

7. Prlić tvrdi da tužilaštvo nije pokazalo da je zaključak o sastanku u ljeto 2008. bio očigledno pogrešan. On tvrdi da je Pretresno vijeće pažljivo analiziralo dokaze, održalo *ex parte* raspravu i ozbiljno se pozabavilo tim pitanjem.²² On dalje tvrdi da sugestija da je on znao

¹³ Replika, par. 3-4.

¹⁴ Žalba, par. 29.

¹⁵ Žalba, par. 30.

¹⁶ Žalba, par. 31-32.

¹⁷ Žalba, par. 37-38.

¹⁸ Žalba, par. 33 i 35-36.

¹⁹ Žalba, par. 36.

²⁰ Žalba, par. 40-44.

²¹ Žalba, par. 45-48.

²² Odgovor, par. 8.

Prijevod

za to da je Tomić potencijalni svjedok nije utemeljena ni na kakvim dokazima.²³ Stoga on zaključuje da je zaključak Pretresnog vijeća da ne postoji rizik od bjekstva bio tačan.²⁴ Tužilaštvo na ove argumente replicira da "dokazi" prikupljeni na *ex parte* pretresu ne mogu biti korišteni protiv tužilaštva, budući da je pretres održan bez njegovog prisustva.²⁵

II. DISKUSIJA

8. Žalbeno vijeće najprije ima u vidu činjenicu da se Prlić sastao sa Tomićem dok je bio privremeno pušten na slobodu uprkos jasnim uslovima koje mu je postavilo Pretresno vijeće da se ne smije sastajati ni sa jednim *potencijalnim* svjedokom.²⁶ Kako je gore napomenuto, u Pobjijanoj odluci je opširno razmotreno pitanje sastanaka između Prlića i Tomića.²⁷ Vijeće zaključuje da, kada je riječ o sastancima održanim prije 31. marta 2008. (tj. datuma kada su branioci dostavili spisak svjedoka), Prlić nije mogao znati da će Tomić biti svjedok; stoga, nije došlo ni do kakvog kršenja uslova privremenog puštanja na slobodu.²⁸ Dalje je zaključeno da je "slučajan" sastanak u ljeto 2008. godine, nakon što je dostavljen spisak svjedoka na kom je bio Tomić, opravdavao sankcije ali da nije imao uticaja na rizik Prlićevog bjekstva.²⁹

9. Iako smatra veoma ozbiljnom činjenicu da se Prlić sastao sa Tomićem i razgovarao s njim tokom svog privremenog boraavka na slobodi u ljeto 2008. godine,³⁰ kao i činjenicu da o tome što se desilo nije obavijestio braniocima ni Pretresno vijeće,³¹ Žalbeno vijeće će uvažiti zaključke Pretresnog vijeća u ovom pogledu.

10. Žalbeno vijeće ipak konstatuje da je, uzimajući u obzir okolnosti, uključujući položaje na kojima su se pomenute dvije osobe nalazile u periodu na koji se odnosi Optužnica,³² kao i njihovo dugogodišnje poznanstvo,³³ nijedan razuman presuditelj o činjenicama ne bi mogao zaključiti da Prlić, čak i prije 31. marta 2008., nije bio svjestan toga da je Tomić barem

²³ Odgovor, 9-10.

²⁴ Odgovor, par. 11-16.

²⁵ Odgovor, par. 8.

²⁶ Žalba, par. 29-33; Odgovor, par. 8.

²⁷ Vidi, naročito, Pobjijanu odluku, par. 32-34 i 48-50.

²⁸ Pobjijana odluka, par. 32.

²⁹ Pobjijana odluka, par. 34 i 48-50.

³⁰ Pobjijana odluka, par. 33.

³¹ Pobjijana odluka, Lzdvojeno mišljenje sudije Antonettija, str. 21.

³² Uporedi Tomićevo svjedočenje (na primjer, T. 34082-34087, 34093-34098) sa *Tužilac protiv Jadranka Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-I, Izmijenjena optužnica, 16. novembar 2005., par. 2-3 i 15.

Prijevod

potencijalni svjedok, bilo tužilaštva, bilo odbrane, bilo svjedok Vijeća. Jasno je da je, s obzirom na njihove položaje i međusobne odnose od vremena koje je relevantno za ovaj predmet – čak i ako se ostavi postrani neosporena tvrdnja da se Tomić u više navrata sastajao s braniocima prije nego što je formalno stavljen na spisak svjedoka³⁴ – Prlić morao predvidjeti da će Tomić biti uzet u obzir kao neko ko može pružiti dokaze sa dokaznom vrijednošću konkretno relevantnom za ovaj predmet. Kršenje naloga dovodi u sumnju Prličevu pouzdanost kada je riječ o poštovanju uslova privremenog puštanja na slobodu.

11. Pored eventualnog uticaja na pitanje rizika bjekstva, mogućnost da se u tim okolnostima vrši neprimjeren uticaj na svjedoke – mogućnost koju je Pretresno vijeće jasno predvidjelo u svojim nalogima Prliču da izbjegava sastajanje s njima – predstavlja jedan od onih relevantnih faktora za koje bi se razumno očekivalo od Pretresnog vijeća da ih uzme u obzir prije donošenja odluke na osnovu pravila 65(B) Pravilnika.

12. U svjetlu gorenavedenog, Žalbeno vijeće konstatuje da je Pretresno vijeće načinilo prepoznatljivu grešku u ocjenjivanju kršenja uslova privremenog puštanja na slobodu koji su postavljeni Prliču i njegovih posljedica u vezi s uslovima iz pravila 65(B) Pravilnika. Isključivo na toj osnovi, Pobjana odluka se ukida i Žalba usvaja. Stoga nema nikakve potrebe za razmatranjem argumenata strana u postupku u vezi s pitanjem "humanitarnih okolnosti".

---

³³ Žalba, par. 35 i Odgovor, par. 9.

³⁴ Žalba, par. 35.

*Prijevod***DISPOZITIV**

13. Žalbeno vijeće **IZJAVLJUJE** da je Žalba usvojena iz gorenavedenih razloga i da dispozitiv Odluke po žalbi treba da glasi kako slijedi: "Žalbeno vijeće **USVAJA** Žalbu i ukida Pobjanu odluku iz razloga koji će blagovremeno uslijediti".

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleska verzija mjerodavna.

/potpis na originalu/
sudija Fausto Pocar,
predsjedavajući

Dana 20. januara 2009.
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]